Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν προτρέπω ν' ἀποταθῇ εἰς τὸν κ. Προβελέγιον. Εἰς δὲ τὸν Κόμητα ἔγραψα ὅτι δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχομεν ἀκόμη καλῶς κατηρτισμένην σκηνὴν καὶ γεγυμνασμένους ἠθοποιούς· ὥστε ἐλπίζω οὕτω νὰ τὸν ἀπήλλαξα δευτέρας ἀποτυχίας.

Γάμος Διαδόχου. 1889.

Κατὰ πάντα τὸν Σεπτέμβριον, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1889, ἀνάστατος ἦν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, παρασκευαζομένη, ἢ προτιθεμένη νὰ παρασκευασθῇ διὰ τοὺς ἐπικειμένους πανηγυρικοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου. Καὶ καλαὶ μὲν ἦσαν καὶ αἱ ἐνιαχοῦ ἱδρυθεῖσαι ξύλιναι ἀψῖδες, αἱ ἔξωθεν ἐπικοσμηθεῖσαι καὶ ἐπιγραφεῖσαι εἰς μίμησιν μαρμαρίνων· ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον κόσμημα ἦν ὅτι, κατ' ἀστυνομικὴν διάταξιν, ἥτις δὲν ἔπρεπε νὰ περιμείνῃ ἔκτακτον τοιοῦτο συμβὰν ἵνα ἐκτελεσθῇ, περιετοιχίσθησαν τὰ ἑκατέρωθεν τῶν ὁδῶν πολλαχοῦ χαίνοντα κενὰ οἰκόπεδα, καὶ ἀφῃρέθησαν τὰ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐνιαχοῦ ὄψιν ἐκπολιορκηθείσης πόλεως δίδοντα νέα ἐρείπια.

Οἱ πρῶτοι ἀφιχθέντες ἐπίσημοι ξένοι ἦσαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Δανίας, καὶ ἔσπευσα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν σταθμόν, ἔνθα πάντες συνέῤῥεον πρὸς ὑποδοχήν των, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ βαθέος καὶ συμπαθεστάτου σεβασμοῦ, ὃν τὸ βασιλικὸν τοῦτο ζεῦγος μοὶ ἐνέπνεε πάντοτε. Ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχων ἐπίσημον θέσιν, δὲν ἐδικαιούμην οὐδὲ νὰ πλησιάσω, οὐδ' ἄλλως νὰ παρευρεθῶ ἐκεῖ ἢ ὡς ἁπλοῦς περίεργος θεατής· δι' ὃ καὶ ἀπέστην πασῶν τῶν ἄλλων ἐπισήμων ὑποδοχῶν.

Μετ' ἀγαλλιάσεως ὅμως ἐδέχθην εἰς τὰς ἀγκάλας μου τὸν τῇ 30 Σεπτεμβρίου ἐκ Γερμανίας ἐλθόντα μετὰ τῆς συζύγου καὶ θυγατρός του υἱόν μου Κλέωνα, ὅστις καὶ προσηρτήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐτοκρατείρας Βικτωρίας (μητρὸς τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας), καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς τῆς Α. Μ., καὶ προσέτι τὸν υἱόν μου Ὄθωνα, πεμφθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Καΐρῳ Ἑλλήνων, ὡς μέλος ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπευούσης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, ὡς καὶ οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες ἔδωκαν ὁμοίαν ἐντολὴν εἰς ἐμέ. Ὑπὸ ταύτην τὴν ἰδιότητα εἰσῆλθον τῇ 15 Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἵνα παραστῶ κατὰ καθῆκον εἰς τὴν μεγάλην Βασιλικὴν καὶ Ἐθνικὴν τελετήν· ἀλλ' ἐκ τῆς σκοτεινῆς γωνίας, ἔνθα πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων συνωστιζόμεθα, ἐλθὼν εἷς τῶν ἐπὶ τῆς εὐταξίας λειτουργῶν, μ' ἐκάλεσε καὶ μὲ μετέφερε εἰς ἄλλην θέσιν, ἔνθα ἔσταντο οἱ Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι· ἐκεῖθεν δὲ παρ' ἄλλου μετ' ὀλίγον πάλιν ἐνετάλην νὰ μεταβῶ ἀλλαχοῦ, ἔνθα ἦν ἡ θέσις τῶν Μεγαλοσταύρων. Καὶ παρετήρησα μὲν ὅτι τοῦτο τὸ δικαίωμα δὲν ἐνόμιζον ὅτι εἶχον, διότι δὲν ἤμην μεγαλόσταυρος τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἴσχυσε, καὶ μετεβιβάσθην παρ' αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῆς τελετῆς, ἔνθα ἔχαιρον βλέπων αὐτὸν τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας κρατοῦντα τὸν στέφανον εἰς τῆς σεβαστῆς νύμφης τὴν κεφαλήν. Ἤμην δὲ πλήρης συγκινήσεως ἀναλογιζόμενος τὴν ἔκτακτον καὶ ἐξαίρετον ἀγωγὴν ἣν ἤξευρον ὅτι ἡ Αὐτοκράτειρα Βικτωρία εἶχε δώσῃ εἰς τὰς θυγατέρας της, καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν οἰωνιζόμενος ἐκ τοῦ συνδέσμου τούτου εἰς τὸν Διάδοχον ἡμῶν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ δ' ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸ μέγα παραταθὲν γεῦμα ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, προσεκλήθην καὶ ἐγώ, καθ' ὃ διατελέσας ἄλλοτε ἐν Πρωσσίᾳ. Περίεργος δ' ὑπῆρξεν ἡ μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος συνάντησίς μου. Διερχόμενος μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Κλέωνος διά τινος σχεδὸν σκοτεινοῦ διαδρόμου τῶν Ἀνακτόρων, ἔνθα ἤθελον ν' ἀποθέσω εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ὑπασπιστῶν τὸν ἐπενδύτην μου, διὰ νὰ δυνηθῶ εὐκολώτερον νὰ τὸν εὕρω ὅταν θὰ ἐξηρχόμην, εἶδον τέσσαρας ἢ πέντε κυρίους, οὐχί, ὡς ἐφαίνετο, ἐκ τῶν προσκεκλημένων, διότι δὲν ἦσαν ἑορτασίμως ἐνδεδυμένοι, ἐρχομένους ἀπέναντι ἡμῶν, καὶ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, δούς μοι τὴν χεῖρα, μοὶ ὡμίλησε γερμανιστί, ὡς ἂν μ' ἐγνώριζεν· ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθην ν' ἀντιληφθῶ καλῶς τί μοὶ εἶπε, μοὶ ἐφάνη δὲ μόνον ὅτι ἀφ' οὗ μοὶ ἐξέφρασε τὴν χαράν του, διότι μ' ἐπανέβλεπε, προσέθηκέ τι καὶ περί τινος Unternehmen (ἐπιχειρήσεως), ὥστε εἴκασα ὅτι ἦτον τῶν ξένων τις, τῶν ἀναλαμβανόντων σιδη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ροδρομικὰ ἢ ἄλλα τοιαῦτά τινα ἔργα. Πλησίον του δέ, ἰδὼν τὸν νέον ἡγεμόνα τοῦ Μέϊνιγγεν, προσῆλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἀντήλλαξά τινας φράσεις καὶ μετ' αὐτοῦ. 'Αλλ' ἅμα ἐμακρύνθησαν ἔμαθον παρὰ τοῦ υἱοῦ μου ὅτι ὁ πρῶτος, μεθ' οὗ εἶχον συνδιαλεχθῆ, ἦτον.... ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ἀπερχόμενος μετὰ τῶν λοιπῶν, ἵνα ἐνδυθῇ διὰ τὸ δεῖπνον.

Εἰς τὴν τράπεζαν δ' ἀπήγγειλεν ὁ Αὐτοκράτωρ πρόποσιν γερμανιστί, ἣν ἐπεράτωσε διὰ τῶν Ἑλληνικῶν λέξεων «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων!» 'Αφ' οὗ δ' ἠγέρθημεν, κληθεὶς παρουσιάσθην εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Αὐτοκράτειραν, ἣν ἐν Βερολίνῳ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω ὡς ἡγεμονίδα σύζυγον ἐγγόνου τοῦ Αὐτοκράτορος· καὶ εἶτα κληθεὶς προσῆλθον εἰς τὴν Α. Μ. τὴν μητέρα Αὐτοκράτειραν Βικτωρίαν, ἧς καὶ κατὰ τὴν βραχεῖαν ταύτην συνέντευξιν ἀνεγνώρισα αὖθις καὶ ἐξετίμησα ὑπέρ ποτε τὴν εὐαισθησίαν καὶ εὐγένειαν τῆς καρδίας. Ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας μοὶ ὡμίλησε, καὶ ἐπὶ πολὺ συνδιελέχθημεν περὶ τῶν συμφορῶν ἃς ὑπέστη καὶ εἰς ἃς ἀντεῖχε μετ' ἀπαραμίλλου θάῤῥους· εἰ καὶ ἔβλεπον ὅτι βαθυτάτη τὴν ἐπίεζε θλῖψις. Ἐθαύμασα δὲ καὶ τότε, ὡς πάντοτε, τῆς διανοίας της τὴν ἐμβρίθειαν καὶ εὐθύτητα, ὅτε, καταστείλασα τὰ δάκρυα, τὰ ἤδη πληροῦντα τοὺς ὀφθαλμούς της, ἐπραγματεύθη περὶ τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος.

Εἶτα δὲ μ' ἐπλησίασεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας, ὅστις ἐφαίνετο ὡς πρεσβύτερος μόνον ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν. Κατόπιν δὲ προσελθοῦσά μοι κυρία της, καὶ ὀρέξασά μοι τὴν χεῖρα, μοὶ εἶπεν ὅτι βεβαίως δὲν τὴν γνωρίζω καὶ τὴν ἐλησμόνησα. 'Αλλ' ἐγὼ ὑποκλιθεὶς ἠσπάσθην τὴν χεῖρά της μετὰ σεβασμοῦ, καὶ

— Ἂν δὲν ἀνεγνώριζον τὴν Υ. Μ. δεδικαιολογημένος θὰ ἤμην, τῇ εἶπον, διότι οὐδέποτε συμβαίνει, καθ' ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος κατὰ τοσοῦτον νεώτερός τις νὰ γίνηται.

Ἦν δ' ἡ ἀπάντησίς μου αὕτη εἰλικρινής, διότι ἀληθῶς μὲ ἐξέπληξεν ἡ ἀκμάζουσα ὄψις τῆς σεβαστῆς μητρὸς τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως. Καὶ τὴν κοινῶς δ' ἀποδιδομένην κωφότητα εἰς τὴν Α.Μ. ἐγὼ οὔτε ἄλλοτε, οὔτε τότε εὗρον, διότι τὸν διϊσχυρισμόν μου, ὃν λίαν μεγαλοφώνως δὲν εἶπον, ἤκουσεν ἄριστα, καὶ διεμαρ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τυρήθη. Εἶτα δε μοῦ εἶπεν ὅτι ἐν Μεράν, ἔνθα εἶχε διαμείνη τὸ θέρος διὰ τὰ λουτρά, εὗρε καὶ ἀνέγνω μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως τινὰ τῶν ἔργων μου (πιθανῶς γερμανικὴν ἢ γαλλικὴν μετάφρασιν τῶν διηγημάτων μου).

— Ἐννοῶ, ἀπήντησα εἰς ταῦτα, ὅτι εἰς τὰ λουτρὰ ἡ Υ. Μ. εἶχεν ἀνάγκην βοηθήματός τινος, ὅπως ἀποκοιμᾶται. Ἀλλ ἡ Βασίλισσα διεμαρτυρήθη δι' ἐκφράσεων αἵτινες ἀπεδείκνυον καὶ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀκοῆς της καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς φιλοφροσύνης της.

Τὴν ἐπιοῦσαν δὲ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ χειροφιλήματος τῆς Βασιλικῆς νύμφης. κατεθέλχθην ἰδὼν τὴν νεαρὰν ἡγεμονίδα πολὺ χαριεστέραν, ἀφ' ὅ,τι ἐξελαμβάνετο πρὶν ἢ γνωρισθῇ, καὶ ἐπικυροῦσαν τὴν ἐντύπωσιν, ἣν μοὶ εἶχεν ἐμπνεύση ἀνέκαθεν, πολὺ δ' ὡραιοτέραν, ἀφ' ὅ,τι τὴν εἶχον παραστήση αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες, ὡς εἶπον εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Δανίας, ἐδύνατο νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐπίτηδες ἐτεχνάσθησαν τοῦτο, ἵνα τὸ κοινὸν τὴν εὕρῃ ἀνωτέραν τῶν προσδοκιῶν του. Μετ' ἐκπλήξεως δὲ καὶ χαρᾶς εἶδον, ὅτε μοὶ ὤρεξε τὴν χεῖρα εἰς ἀσπασμόν, ὅτι μὲ ἀνεγνώριζεν, ἐν ᾧ ἐνόμιζον ὅτι τῇ ἤμην ἐντελῶς ἄγνωστος, διότι δὲν εἶχεν ἐξέλθη εἰσέτι εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅτε ἐγὼ κατέλιπον τὴν Γερμανίαν.

Μετά τινας δ' ἡμέρας μοὶ συνέβη πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Αὐτοκράτειραν Βικτωρίαν σχεδὸν ὅ,τι πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον. Πορευόμενος πρὸς τ' Ἀνάκτορα, ὅπου ἤθελον νὰ ἴδω τὸν υἱόν μου, ἀπήντησα εἰς τὴν πρὸ αὐτῶν πλατείαν τὴν κυρίαν Κλάους, τὸ γένος Καρπούνη, ἀρχαίαν οἰκογενειακὴν φίλην, ἣν πρὸ ἐτῶν δὲν εἶχον ἴδη, καὶ διὰ μακρῶν συνδιελέχθην μετ' αὐτῆς. Εἰσελθὼν δ' ἔπειτα εἰς τὸν πρόδομον τῶν Ἀνακτόρων, ἔνθα ἵστανται ὁ θυρωρὸς καὶ οἱ ὑπηρέται, εἶδον ἐκεῖ τὸν υἱόν μου συνδιαλεγόμενον μετά τινος κυρίας, ἣν ἐξέλαβον ὡς τὴν κυρίαν Μεσαλᾶ, ἀδελφὴν τῆς κυρίας Κλάους, καὶ ἥτις, προσελθόντι, μοὶ ἔδωκε φιλοφρόνως τὴν χεῖρα. Τότε δὲ πρῶτον, εἰδοποιηθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ μου, ἀνεγνώρισα, εὐτυχῶς ἐν καιρῷ, τὴν Αὐτοκράτειραν, καὶ ἐζήτησα συγγνώμην διὰ τὴν ἐξασθένησιν τῆς ὁράσεώς μου. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς της δ' ἐξ Ἀθηνῶν, εὐηρεστήθη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ μοὶ ζητήσῃ διὰ τοῦ υἱού μου νὰ ἐγγραφῶ εἰς τὸ λεύκωμά Της, καὶ νὰ Τῇ προμηθεύσω νὰ ἴδῃ τι ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθέντων. Τῇ ἔπεμψα ἑπομένως ἓξ τόμους γερμανικῶν μεταφράσεων τινῶν ἐκ τῶν διηγημάτων καὶ τῶν δραματικῶν μου ποιήσεων, καὶ προσέτι, διὰ τὸ λεύκωμα, ἓν Ἑλληνικὸν τετράστοιχον ὁμοιοκατάληκτον μετὰ γερμανικῆς μεταφράσεως εἰς ἐξομέτρους. Ταῦτα δ' εὐμενῶς δεχθεῖσα, μὲ προσεκάλεσε νὰ παρουσιασθῶ εἰς Αὐτὴν τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 8 Νοεμβρίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, ἥτις ἐπὶ μακρὸν παρετάθη, καὶ ἐν ᾗ, οὐ μόνον περὶ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐν γένει, καὶ περὶ τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς ἐγένετο λόγος, ἔλαβον αὖθις ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσω τὴν ὀρθότητα τῆς κρίσεως, καὶ τῶν αἰσθημάτων Της τὴν εὐγένειαν. Μετὰ συμπαθοῦς δ' ἀγανακτήσεως μοὶ ὡμίλησεν ἐν ἄλλοις καὶ περὶ τοῦ ἀφρόνως καὶ ἀγνωμόνως ἐκβληθέντος Αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας.

Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἑώρτασε τὰ γενέθλιά της, καὶ τῇ 10 περὶ μεσημβρίαν ἀπῆλθεν εἰς Ὀλυμπίαν, καὶ εἶτα διὰ Κερκύρας, μέχρις ἧς συνωδεύετο καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ μου, μετέβη εἰς Ἰταλίαν.

Εἰς τὴν συνοδείαν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἀπήντησα καὶ τὸν Ἑρβέρτον Βισμάρκ, τότε Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἠθέλησα νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ. Ἀλλ' εἰ καὶ μ' εἶπον ὅτι ἦν κατ' οἶκον, δὲν μ' ἐδέχθη, ἀγνοῶ διατί. Ἴσως ἵνα μὴ δυσαρεστήσῃ τὸν διαδοχόν μου.

Ἀπῆλθε δὲ καὶ ὁ Κλέων, διορισθεὶς τέλος ὁριστικῶς εἰς Πετρούπολιν, καὶ τῷ ἔδωκα ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ἡγεμονίδα Ἀλεξάνδραν, δι' ἧς τῇ συνίστων καὶ αὐτὸν καὶ τὰς ἤδη Ῥωσσίδας ὑπηκόους, τὰς δύο ἀδελφάς του. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον θλιβερὰ καὶ διὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ δι' ἐμὲ μᾶς ἦλθεν ἀγγελία, ἡ τοῦ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Οὐασιγκτῶνος προώρου θανάτου τῆς ἀγαπητῆς, ἐναρέτου καὶ χαριεστάτης γυναικαδέλφης του.

Ἀφ' οὗ δ' ἐμείναμεν πάλιν μόνοι ἐν Ἀθήναις, μοὶ εἶπε μίαν ἡμέραν ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅτι πρὸ πολλοῦ ὑπῆρχεν ἰδέα νὰ συγκληθῇ διεθνὴς ἀρχαιολογικὸς σύλλογος παρ' ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐμὲ εἶχεν ὑποδείξῃ ὁ Τρικούπης διὰ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ ἤδη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὲ πάλιν ὅτι ἐπρόκειτο ἡ πρότασις ν' ἀνανεωθῇ. Ἐγὼ δὲ τῷ ἀπήντησα ὅτι δὲν κρίνω τὴν Ἑλλάδα ὥριμον διὰ τοιοῦτο Εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, πρὶν ἢ ἱδρυθῇ ἡ Ἀκαδημία. Ἀλλ' ἔκτοτε οὐδὲ λόγος πλέον περὶ τούτου ἔγινε, καὶ οὔτε ἡ Ἀκαδημία ἱδρύθη, οὔτε ὁ Σύλλογος συνεκλήθη.

Δίκη.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἠναγκάσθην νὰ προσέλθω εἰς τὸ δικαστήριον ὡς διάδικος, ὅπερ κατὰ πρῶτον μοὶ συνέβαινεν ἐν τῷ βίῳ. Συντάκτης ἐφημερίδος τινὸς ἐκ Πειραιῶς ἀπῄτει, ὡς μοὶ εἶπεν ὁ υἱός μου, ἐτῶν τινῶν συνδρομὴν δι' αὐτήν, καὶ ἐκαλούμην νὰ ὁρκισθῶ ὅτι, οὔτε ποτὲ ἐνεγράφην αὐτῆς συνδρομητής, οὔτε, καθ' ὅσον ἐνεθυμούμην, ἀνέγνων ἢ εἶδον ἀριθμὸν αὐτῆς. Καὶ ἐδικαιώθην μέν, τοῦ συντάκτου ἀναγνωρίσαντος ὅτι τὰ φύλλα κατὰ λάθος ἐπέμποντο εἰς Βιέννην, ἀντὶ τοῦ Βερολίνου· ἀλλά, καίτοι ἀπαλλαγεὶς τῆς συνδρομῆς, ἠναγκάσθην ὅμως, ἕνεκα λάθους τοῦ Δικηγόρου, ὡς μοὶ εἶπον, νὰ πληρώσω τὸ διπλάσιον αὐτῆς διὰ δικαστικὰ ἔξοδα!

Κουτρούλης.

Ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία, ἥτις πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἱδρυθῇ τῇ μερίμνῃ τοῦ φιλομούσου ἰατροῦ κ. Σπάθη, ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος παρὰ τῷ λαῷ, γνωρίζουσα ὅτι ἐνέκρινον τὰς ἐνεργείας της καὶ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ἔτρεφον, εὐηρεστήθη νὰ μοὶ χορηγήσῃ τὸν τίτλον ἐπιτίμου Προέδρου της, καὶ ἠθέλησε ν' ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἐμὴν κωμῳδίαν «τοῦ Κουτρούλη τὸν γάμον», καὶ αὐτὴ μὲν ἀνέλαβε τοὺς χορούς, τοὺς μελοποιηθέντας ὑπὸ τοῦ Γάλλου μουσουργοῦ A. Danhauser, τοὺς δ' ἠθοποιοὺς καὶ τὴν σκηνὴν εἰς τὸ Θέατρον τῆς ***Ὁμονοίας*** ἔδωκεν ὁ κ. Ταβουλάρης, τὴν ὀρχήστραν δὲ διηύθυνε Κυρία ἐξόχου ἱκανότητος, ἡ Ἑλληνὶς σύζυγος τοῦ μουσικοῦ κ. Λαβελλέτ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ